

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ในด้านการใช้มาตราจำแนกความหมาย (semantic differential scale) การวิเคราะห์แยกเป็น 2 ตอน ดังนี้

1.1 วิเคราะห์ผลการประเมินค่าอารมณ์คนตัว-ไม่คนตัว เพื่อตรวจสอบความเข้มข้นของอารมณ์ของผู้รับการทดลองในแต่ละสภาพการณ์ คือ ระหว่างผู้รับการทดลองในสภาพการณ์ภาพเราอารมณ์ทางบวกกับสภาพการณ์ภาพเราอารมณ์ทางลบ ผู้รับการทดลองในสภาพการณ์ฟังเสียงเราอารมณ์ทางบวกกับสภาพการณ์ฟังเสียงเราอารมณ์ทางลบ ผู้รับการทดลองในสภาพการณ์ภาพเราอารมณ์ทางบวกกับสภาพการณ์ฟังเสียงเราอารมณ์ทางบวกและ ผู้รับการทดลองในสภาพการณ์ภาพเราอารมณ์ทางลบกับสภาพการณ์ฟังเสียงเราอารมณ์ทางลบ โดยใช้ t-test

1.2 วิเคราะห์ผลการประเมินค่าอารมณ์ด้านต่าง ๆ คือ อารมณ์เป็นสุข-เป็นทุกข์, อารมณ์ดี-ไม่ดี อารมณ์เบิกบาน-เศร้า จากสิ่งเร้าทางอารมณ์ทั้ง 4 ชนิด โดยการเปรียบเทียบการประเมินค่าอารมณ์ของผู้รับการทดลองแต่ละสภาพการณ์คือ ระหว่างผู้รับการทดลองที่ภาพเราอารมณ์ทางบวกกับที่ภาพเราอารมณ์ทางลบ ผู้รับการทดลองที่ฟังเสียงเราอารมณ์ทางบวกกับที่ฟังเสียงเราอารมณ์ทางลบ ผู้รับการทดลองที่ภาพเราอารมณ์ทางบวกกับที่ฟังเสียงเราอารมณ์ทางบวก และผู้รับการทดลองที่ภาพเราอารมณ์ทางลบที่ฟังเสียงเราอารมณ์

ทางลบ โดยใช้ t-test

ส่วนที่ 2 ในด้านการอาสาสมัครช่วยเหลือในแต่ละสภาพการณ์ที่กำหนด ได้เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการช่วยเหลือของผู้รับการทดลองในแต่ละสภาพการณ์ โดยใช้ t-test

ผลการวิเคราะห์ห้ขอมูล เสนอตามลำดับขั้นตอนไปนี้

ส่วนที่ 1 เปรียบเทียบการประเมินค่าอารมณ์ของผู้รับการทดลองในแต่ละสภาพการณ์ ดังได้แสดงในตารางที่ 1 และตารางที่ 2

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบการประเมินค่าอารมณ์คืนตัว-ไม่คืนตัวของผู้รับการทดลองในสภาพการณ์ต่าง ๆ

	N	\bar{X}	S.D.	df ¹	t ²
สภาพการณ์ภาพเร่าอารมณ์ทางบวก	20	45.95	6.7818	19	-1.8769
สภาพการณ์ภาพเร่าอารมณ์ทางลบ	20	49.95	7.4194	19	-1.0873
สภาพการณ์ฟังเสียงเร่าอารมณ์ทางบวก	20	43.85	5.7903	19	-1.0873
สภาพการณ์ฟังเสียงเร่าอารมณ์ทางลบ	20	45.8	5.3907	19	-1.0873
สภาพการณ์ภาพเร่าอารมณ์ทางบวก	20	45.95	6.7818	38	0.1427
สภาพการณ์ฟังเสียงเร่าอารมณ์ทางบวก	20	43.85	5.7903	38	0.1427
สภาพการณ์ภาพเร่าอารมณ์ทางลบ	20	49.95	7.4194	38	0.2645
สภาพการณ์ฟังเสียงเร่าอารมณ์ทางลบ	20	45.8	5.3907	38	0.2645

1 เมื่อ df = 19 และ 38 ใช้สูตรที่ 1 และ 2 ในผนวก ก. ตามลำดับ สำหรับคำนวณค่า

2 Two = Tailed test

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่า ผู้รับการทดลองในแต่ละสภาพการณ์ต่างประเมินค่าอารมณ์คืนตัว-ไม่คืนตัว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบการประเมินค่าอารมณ์ทางบวกและทางลบของ
ผู้รับการทดลองในสภาพการณ์ต่าง ๆ¹

	N	\bar{X}	S.D.	df ¹	t ²
สภาพการณ์รูปภาพเราอารมณ์ทางบวก	20	161.25	12.0908	19	28.4862**
สภาพการณ์รูปภาพเราอารมณ์ทางลบ	20	39.75	11.9326		
สภาพการณ์ฟังเสียงเราอารมณ์ทางบวก	20	149.9	9.7923	19	19.0391
สภาพการณ์ฟังเสียงเราอารมณ์ทางลบ	20	64.85	14.7759		
สภาพการณ์รูปภาพเราอารมณ์ทางบวก	20	161.25	12.0908	38	0.2242
สภาพการณ์ฟังเสียงเราอารมณ์ทางบวก	20	149.9	9.7923		
สภาพการณ์รูปภาพเราอารมณ์ทางลบ	20	39.75	11.9326	38	-1.3955
สภาพการณ์ฟังเสียงเราอารมณ์ทางลบ	20	64.85	14.7759		

1 เมื่อ df = 29 และ 38 ใช้สูตรที่ 1 และ 2 ในภาคผนวก ก. ตามลำดับ
สำหรับคำนวณค่า

2 One-tailed test

** p < .001

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่า ผู้รับการทดลองในสภาพการณ์รูปภาพเราอารมณ์
ทางบวกประเมินค่าอารมณ์ทั้ง 3 คู่ ในมาตราอารมณ์สูงกว่าในสภาพการณ์รูปภาพเราอารมณ์
ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 และผู้รับการทดลองในสภาพการณ์ฟังเสียงเรา
อารมณ์ทางบวกก็ประเมินค่าอารมณ์ทั้ง 3 คู่ ในมาตราอารมณ์สูงกว่าในสภาพการณ์ฟังเสียง
เราอารมณ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 เช่นเดียวกัน

1 อารมณ์ทางบวก คือ อารมณ์ที่รวมอารมณ์เป็นสุข อารมณ์ดี และอารมณ์เบิกบาน
อารมณ์ทางลบ คือ อารมณ์ที่รวมอารมณ์เป็นทุกข์ อารมณ์ไม่ดี และอารมณ์เศร้า

แต่ผู้รับการทดลองในสภาพการณ์คุณภาพเราอารมณ์ทางบวกประเมินค่าอารมณ์ไม่สูงกว่าผู้รับการทดลองในสภาพการณ์พึงเสียดังเราอารมณ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญ และผู้รับการทดลองในสภาพการณ์คุณภาพเราอารมณ์ทางลบก็ประเมินค่าอารมณ์ไม่สูงกว่าผู้รับการทดลองในสภาพการณ์พึงเสียดังเราอารมณ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมกรช่วยเหลือของผู้รับการทดลองในแต่ละสภาพการณ์ ดังได้แสดงในตารางที่ 3 และตารางที่ 4

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบพฤติกรรมกรช่วยเหลือระหว่างผู้รับการทดลองในสภาพการณ์ 4 สภาพการณ์กับกลุ่มควบคุม

	N	\bar{X}	S.D.	t
สภาพการณ์คุณภาพเราอารมณ์ทางบวก	20	6.15	2.0589	2.8025*
กลุ่มควบคุม	20	1.75	1.4464	
สภาพการณ์คุณภาพเราอารมณ์ทางลบ	20	4.5	2.5854	2.1307
กลุ่มควบคุม	20	1.75	1.4464	
สภาพการณ์พึงเสียดังเราอารมณ์ทางบวก	20	5.7	2.3864	2.6272*
กลุ่มควบคุม	20	1.75	1.4464	
สภาพการณ์พึงเสียดังเราอารมณ์ทางลบ	20	4.3	2.4942	2.0484
กลุ่มควบคุม	20	1.75	1.4464	

1 df = 38, one-tailed test

*p < .01

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่าผู้รับการทดลองในสภาพการณ์คุณภาพเราอารมณ์ทางบวกและสภาพการณ์พึงเสียดังเราอารมณ์ทางบวกต่างอาสาสมัครช่วยเหลือมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ แต่ผู้รับการทดลองในสภาพการณ์คุณภาพเราอารมณ์ทางลบและ

สภาพการณ์ฟังเสียงเร้าอารมณ์ทางลบอาสาสมัครช่วยเหลือไม่มากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ

ระดับความมีนัยสำคัญตั้งไว้ที่ .01 เพื่อให้อัตราความคลาดเคลื่อนต่อการเปรียบเทียบ 1 ชุด (experimentwise error rate) มีค่าไม่เกิน .05¹

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบพฤติกรรมการช่วยเหลือของผู้รับการทดลองในสภาพการณ์ต่าง ๆ

	N	\bar{X}	S.D.	df ¹	t ²
สภาพการณ์ภาพเร้าอารมณ์ทางบวก	20	6.15	2.0589	19	3.03 *
สภาพการณ์ภาพเร้าอารมณ์ทางลบ	20	4.5	2.5854		
สภาพการณ์ฟังเสียงเร้าอารมณ์ทางบวก	20	5.7	2.3864	19	2.64 *
สภาพการณ์ฟังเสียงเร้าอารมณ์ทางลบ	20	4.3	2.4942		
สภาพการณ์ภาพเร้าอารมณ์ทางบวก	20	6.15	2.0589	38	0.2197
สภาพการณ์ฟังเสียงเร้าอารมณ์ทางบวก	20	5.7	2.3864		
สภาพการณ์ภาพเร้าอารมณ์ทางลบ	20	4.5	2.5854	38	0.1220
สภาพการณ์ฟังเสียงเร้าอารมณ์ทางลบ	20	4.3	2.4942		

1. เมื่อ $df = 19$ และ 38 ใช้สูตรที่ 1 และ 2 ในภาคผนวก ก. ตามลำดับสำหรับคำนวณค่า t

2. One-tailed test

* $p < .01$

¹Geoffrey Keppel, Design and Analysis : A Researcher's Hand book (New Jersey: Prentice Hall Inc.), p. 88.

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า ผู้รับการทดลองในสภาพการณ์คุณภาพเราอารมณ์ทางบวกอาสาสมัครช่วยเหลือมากกว่าในสภาพการณ์คุณภาพเราอารมณ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญ และผู้รับการทดลองในสภาพการณ์ฟังเสียงเราอารมณ์ทางบวกก็อาสาสมัครช่วยเหลือมากกว่าในสภาพการณ์ฟังเสียงเราอารมณ์ทางลบ อย่างมีนัยสำคัญ แต่ผู้รับการทดลองในสภาพการณ์คุณภาพเราอารมณ์ทางบวกอาสาสมัครช่วยเหลือไม่มากกว่าผู้รับการทดลองในสภาพการณ์ฟังเสียงเราอารมณ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ และผู้รับการทดลองในสภาพการณ์คุณภาพเราอารมณ์ทางลบก็อาสาสมัครช่วยเหลือไม่มากกว่าผู้รับการทดลองในสภาพการณ์ฟังเสียงเราอารมณ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญ เช่นเดียวกัน